

Filmska enciklopedija izazvala je do sada velik interes u zemlji i inozemstvu, što se vidi i na promocijama koje su održane u nizu gradova. Stjecajem okolnosti, prva (neslužbena) promocija održana je u Los Angelesu, od kuda je i stiglo niz pohvala filmskih stručnjaka, posebno na račun njene objektivnosti, potpunosti i cjelovitog pristupa fenomenu filma.

I na kraju treba napomenuti da je u prvome svesku, uz opći pojam kinoteke, u posebnom članku data iscrpna informacija i o Kinoteci Hrvatske pri Arhivu Hrvatske. (VJEKOSLAV MAJCEN).

GOLUB DOBRAŠINOVIĆ, »VUK I ARHIVSKI DOKUMENTI«, REFERAT NA TREĆEM SAVEZONOM SAVJETOVANJU ARHIVSKIH RADNIKA JUGOSLAVIJE, ZADAR 1987. Ova godina, 200-obljetnica rođenja Vuka Stefanovića Karadžića, proslavlja se na radni i svečan način i u našoj zemlji i u inozemstvu. I arhivski radnici Jugoslavije pridružili su se toj proslavi na Trećem saveznom savjetovanju arhivskih radnika Jugoslavije, pa je u okviru treće teme 8. listopada 1987. god. u Zadru bilo govora o sadržajima pod naslovom »Vuk i arhivski dokumenti«. Podneseni su koreferati »Vuk — Matica srpska i kulturni krugovi u Vojvodini« (Vera Trujić), »Pobeda posle smrti — uvođenje Vukovog pravopisa u Srbiji« (Ljubodrag Popović), »Šime Ljubić između Vuka Stefanovića Karadžića i talijanskog Risorgimenta« (Ivo Pederin), »Vuk i Zadar« (Milenko Pečić) i »Refleksi Vukovog rada i djelovanja na području Historijskog arhiva u Slavonskom Brodu« (Mladen Stanković), a glavni referat iznio je Golub Dobrašinović iz Beograda: »Vuk i arhivski dokumenti«.

S obzirom na to da je referat umnožen i podijeljen na samom savjetovanju, postao je pristupačan i široj javnosti, što je vrlo koristan postupak. Dobrašinović je problemski predstavio tri osnovne cjeline: »smisao Vukov za arhivski dokumenat, njegov istraživački rad ove vrste i, najzad, arhivalije u Vukovoj zaostavštini«, te je u tome smislu i razvrstao sadržaj svojeg izlaganja. Tako, pored ostalog, autor upozorava na to kako je Vuk odlazeći u Beč nosio sa sobom svoju ranu prepisku, onu još iz ustaničkih dana. U doba teško i prepuno zla Vuk je stigao i na to misliti. Time je zapravo zasnovao svoj značajan arhiv, koji je sačuvan, a do danas se razvio u kapitalno spremište građe za izučavanje naše novije povijesti. No, Vuk je bio i marljiv arhivski istraživač, pa Dobrašinović upozorava na to da je Vuk već 1818. god. obilazeći Fruškogorske manastire proučavajući listine i povelje, a već slijedeće godine i dokumente u Moskvi. O nekim svojim arhivskim istraživanjima Vuk je objavio i posebne izvještaje. Znatno je broj sačuvanih Vukovih ispisa i bilježaka iz građe u raznim spremištima, u jugoslavenskim i stranim zemljama. Inače, arhivalije zatečene u Vukovu posjedu, kao i ostali dijelovi Vukove pisane zaostavštine, došli su rano u posjed srpske vlade — već 1884. godine. Time je i trajno sačuvano sve ono blago koje se i danas s pažnjom proučava — o čemu govori G. Dobrašinović u svome referatu na arhivskom savjetovanju. Tu ima i objavljenih i neobjavljenih rukopisa, ima i mnoštvo ispisa i bilježaka koji čekaju svjetlost dana. (MIRJANA STRČIĆ).

GERT OSWALD, »LEXIKON DER HERALDIK«, BIBLIOGRAPHISCHES INSTITUT, MANNHEIM — WIEN — ZÜRICH 1985. Pri sastavljanju enciklopedija nije jednostavno odabrati koncepciju. Kod leksikografskih djela za heraldiku posebna je teškoća u objedinjavanju tehničkih i umjetničkih termina, pojmova heraldičke teorije, terminologije blazoniranja te povijesnih, prav-